

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

Γέρο μου 'Αμί, προσφιλή μου γέρο
δάκρυσα μέσ στ' αγάλματα περπατώντας
κι αγαπούσα τόσο τόν Σεπτέμβρη - γέρο μου 'Αμί
μέ τίς έρημωμένες δεντροστοιχίες
τούς έραστές·
τόν Σεπτέμβρη, τόν φθινοπωρινό αιμοδότη.

2

Κιόλας είναι μιιά έποχή
μέ ένδυμασίες αιωνοβίων,
μέ δόκανα πίσω άπ' τίς πόρτες-
και νυχτώνει τώρα στόν κόσμο
νά 'ναι αυτές οι νοσοκόμες
μέ τά πένθιμα μέλη
πού περπατούν στόν ύπνο τών 'Υακίνθων;

3

Ω, γέρο μου 'Αμί, τί ποίηση
αυτή ή κούραση.
Τά λευκά κρεβάτια δέ σταματούν
περιφέρουν τήν πλήξη τους
σ' όλα τά δωμάτια του μεσημεριού.

4

Αν άναγείρω τήν ψυχή
άπό τίς χαμηλές ώρες του άπογεύματος.
Οί γιατροί περπερνούν και χάνονται
σέ άπύθμενους θαλάμους.

5

Πώς πέρασε αυτός ό χρόνος μέ θροχή·
τό ταμπάκο τέλειωσε
καπνίζουμε τώρα στάχτη και σβουινιά.

Τό άνοιχτό παράθυρο
ό έρωτας της Λαιδης Vel
μέ τίς άρπαχτικές κινήσεις,
ό κήπος
και τό σπήθος της δεντροστοιχίας άνιαρά.

Πώς πέρασε αυτός ό χειμώνας:
κόβεις και ράβεις

τά χάρτινά σου πλεούμενα.
 «Εἰς μνήμην Ἄντωνιου ἀγαπητοῦ»
 Χωρίς περισσοὺς θορύβους
 ἀπὸ πόρτα σὲ πόρτα δὲς τίς νοσοκόμες:
 χρυσαλίδες μὲ δοχεῖα αἵματος.
 Οἱ προτομές τους κάθησαν ἀπέναντί μας φλυαρώντας.
 Ἄς τελειώσει αὐτὸ τὸ βράδι, ἄς τελειώσει αὐτὸ τὸ βράδι.

ΕΞΑΔΕΛΦΟΣ ΑΔΕΛΑΪ

Ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖο Vel ὡς τὴν πόλη
 ἀπὸ τὴν πόλη ὡς τὸ νεκροταφεῖο
 πού εἶδες τοὺς λευκοὺς
 καὶ γκριζοὺς σταυροὺς
 πού εἶδες τὸ φῶς
 ἀπὸ τὰ παραθυράκια τῶν τραιῶν
 καὶ τοὺς νεκροὺς στρατηγούς
 ἢ ἀκόμη
 τὸ ρομαντικὸ γείτονα τοῦ Γκόργκ
 ν' ἀγοράζει καπνὸ στά πολυτελῆ κέντρα
 κι ἄκουσες τὴ φωνὴ σου
 στὸ παγωμένο τζάμι νά ραμφίζει
 π' ἄκουσες τὸν ἐβραῖο ραβῖνο
 καὶ τοὺς μικροπωλητὲς·
 ἤσους ἢ δὲν ἤσους ἐσὺ
 στὸ δεῖπνο ἐκεῖνο τὸ βράδι;

Vel, Vel ναί, νά οἱ λέξεις.
 Οἱ λέξεις πάνω στά νησιά τῆς κίσηρης.
 Τά βραδινὰ ἔρχονται τὰ τραιῖνα
 καὶ φεύγουν τίς ἴδιες ὥρες
 ὅπως οἱ νύχτες πού δὲν εἶναι κανενός.
 Σταμάτησε λοιπόν, εἶναι οἱ σταθμοὶ
 πού φτάνουν τὰ τραιῖνα.

Τά καπνοπωλεῖα γρυλίζουν
 ὁ κνυσμός στά πόδια μεγαλώνει
 μὰ δὲν πειράζει·
 ἂν σκύθω πάνω στίς γραμμές
 κι ἀνοίγω τίς ρόδες μου πάνω στίς γραμμές
 δὲν πειράζει.
 Τίποτε δὲν ἀγάπησα: αὐτὸ πειράζει.
 Πειράζει τὸ πηλήκιον τοῦ ἐλεγχτῆ
 πού μεγαλώνει στὸ Veltown
 μὲ τὴν ἀσχημὴ προφορά πού κλείνουν
 τὰ σύμφωνα κάτω ἀπ' τὴ γλώσσα·
 πειράζει ὅταν πηγαίνουν οἱ δρόμοι
 αὐτοὶ πού εἶναι σιωπηλοὶ ταριχευμένοι
 στὸ ἀπέραντο νεκροτομεῖο τῆς νύχτας:
 ἐξάδερφε Ἀδελαί, ἐξάδερφε Ἀδελαί,
 τὸ μπορντὸ μαντὸ σου κύλισε στὸ φῶς.

